

Prof. D. KARL ELLIGER

(7 Μαρτίου 1901 – 31 Ὀκτωβρίου 1977)

Υ Π Ο

ΠΑΝ. ΣΙΜΩΤΑ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1977 ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν Tübingen ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς παλαιοδιαθηκολόγος Karl Elliger, ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ ἀείμνηστος Καθηγητῆς ἐγεννήθη τῇ 7-3-1901 παρὰ τὸ Wilhelmshaven τῆς Γερμανίας, καὶ λίαν ἐνωρίς ἐπέδωθη μετὰ πολλοῦ ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Θεολογίας, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν Ἑβραϊολογίαν καὶ τὴν σημιτικὴν φιλολογίαν ἐν Marburg, Halle, Tübingen καὶ Münster. Διετέλεσεν ὑφηγητῆς εἰς τὰ Πανεπιστήμια Münster καὶ Λειπζιγ καὶ ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ Γερμανικοῦ Ἐδαγγελικοῦ Βιβλικο-αρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου. Τῷ 1937 ἐξελέγη Καθηγητῆς τῆς Ἐδαγγελικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Tübingen διδάσκων ἀνελλιπῶς μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὅτε κατέστη ὁμότιμος, Ἱστορίαν τοῦ Ἰσραὴλ, Γεωγραφίαν καὶ Ἀρχαιολογίαν τῆς Παλαιστίνης καὶ Ἑρμηνείαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐπὶ ἐν χρονικὸν διάστημα διηύθυνε καὶ τὸ Βιβλικο-αρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον τῆς εἰς ἣν ὑπηρέτει Σχολῆς.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Elliger εἶναι ἀξιόλογον καὶ ἐξ ἐπόψεως ποσότητος καὶ ἐξ ἐπόψεως ποιότητος. Αἱ βιβλικαὶ ἀρχαιολογικαὶ μελέται του εἶναι πρωτότυποι, σαφῶς προάγουσαι τὴν ἐπιστήμην. Ἐπεξεργαζόμενος τὰ διάφορα θέματά του ὁ ἐκλιπὼν Καθηγητῆς ἐπέμενε κυρίως εἰς τὴν εἰς βάθος διεύθυνσιν καὶ ἐφθανε πάντοτε «εἰς τὴν ρίζαν», ὡς συνήθιζε νὰ λέγῃ, ἐξαίρων τούτο ὡς ἰδιάζουσαν ἐπιστημονικὴν ἀρετὴν τῶν Γερμανῶν ἐπιστημόνων, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἐσεμνύετο. Ἦλεγχε δὲ τοὺς φυγοπόνους καὶ ἐπιπολαίους ἐρευνητὰς τῆς Βίβλου καὶ οὐχὶ σπανίως ἐγίνετο δυσάρεστος, πρᾶγμα διὰ τὸ ὅποιον ἡδιαφόρει, γνωρίζων ποῖον ἦτο τὸ χρέος τοῦ ἐπιστήμονος θεολόγου.

Αἱ θεωρίαι τὰς ὁποίας εἶχε διατυπώσει εἶχον προκαλέσει συζητήσεις μακρὰς καὶ σοβαράς, πάντοτε ὅμως μετὰ τῶν εἰδικῶν, δεδομένου ὅτι λόγῳ τοῦ αὐστηρῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος των δὲν καθίστατο δυνατὸν νὰ τὰς παρακολουθοῦν οἱ πολλοί. Διὰ τῶν θεωριῶν του αὐτῶν συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπίλυσιν καιριῶν καὶ δυσχερῶν παλαιοδιαθηκικῶν προβλημάτων. Τὸ κυριαρχοῦν εἰς τὰς ἐργασίας του πνεῦμα εἶναι φιλελεύθερον καὶ κριτικόν, ὑγιὲς ὅμως καὶ πλήρως ἀπηλλαγμένον τῶν γνωστῶν προκαταλήψεων τοῦ παρελθόντος αἵωνος.

Ὁ Elliger ὑπῆρξε καὶ ἐξαιρετος συγγραφεὺς καὶ Διδάσκαλος. Ὑπὸ τὴν πεπνυμένην καθοδήγησίν του εἰργάσθησαν πολλοὶ Γερμανοὶ καὶ ξένοι παλαιοδιαθηκολόγοι κατέχοντες σήμερον πανεπιστημιακὰς ἔδρας εἰς μεγάλα Πανεπιστήμια διαφόρων χωρῶν. Ἀποτελεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἀπώλειαν διὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ θάνατός του, ὁ ὁποῖος εὗρεν αὐτὸν ἐργαζόμενον εἰσέτι καὶ προάγοντα τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο μετ' οὐ πολὺ νὰ χαρίσθαι θαυμάσιον ὑπόμνημα εἰς τὸν Δευτεροῦσαϊαν. Ἐν ὡσαύτως ἐξαιρετον δεῖγμα τῆς ἐρμηνευτικῆς του ἐργασίας εἶναι τὸ ὑπόμνημα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Λευι-

τικοῦ, δημοσιευθὲν εἰς τὴν κλασικὴν πλέον σειρὰν *Kommentar zum Alten Testament*, τὴν ὅποιαν συνεξέδιδε μετὰ τινων ἄλλων διακεκριμένων παλαιοδιαθηκολόγων. Ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων ἐργασιῶν του σπουδαῖα εἶναι τὰ ὑπομνήματα εἰς βιβλία τῶν ἐλασσόνων προφητῶν, αἱ αὐστηρῶς βιβλικο-αρχαιολογικαὶ μελέται του, ὄλαι πρωτότυποι, ἡ ἐργασία του ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης περιφήμου ὑπομνήματος εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἀββακούμ, ἡ ἐξαιρετος κριτικὴ ἔκδοσις τοῦ μασωριτικοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὑπὸ τὸν τίτλον *Biblia Hebraica Stuttgartensia* καὶ πολλὰ ἄλλα. Εἰς αὐτὰ δὲν περιλαμβάνονται βεβαίως τὰ πολυάριθμα ἄρθρα του, εἰς τὰ ὅποια ἀνέπτυξεν ἐνδιαφέροντα βιβλικο-αρχαιολογικὰ κυρίως θέματα.

Ὁ Καθηγητὴς Elliger δὲν ὑπῆρξε μόνον ἐξαιρετος ἐπιστήμων καὶ Διδάσκαλος ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτὸς κοινωνικὸς ἄνθρωπος, πιστὸν τέκνον τῆς ἐκκλησίας του καὶ ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης. Ἐνῶ ἦτο ἀφωσιωμένος εἰς τὴν συγγραφικὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν, ἐξεύρισκεν ἐν τούτοις χρόνον ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ παρακολουθῇ μουσικὰς καὶ ἄλλας καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκλησίας του, δίδων κατὰ καιροὺς διαφόρους διαλέξεις εἰς χριστιανικοὺς κύκλους μὲ θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἱερὰν Βίβλον καὶ τὰς ἀναδεικνυούσας τὰς Βιβλικὰς ἀληθείας ἀρχαιολογικὰς ἀνακαλύψεις. Παραλλήλως διεκρίνετο καὶ ὡς πρότυπον ἀρχηγοῦ πολυμελοῦς οἰκογενείας λίαν συγχρονισμένης μὲν, ἀλλὰ στερρῶς προσηλωμένης εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ τὰς ἄλλας παραδόσεις τῆς χώρας του. Μὲ συγκίνησιν δὲ ἐνθυμεῖται ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτάς, ὅτι ὁ ἐκλιπὼν ἦτο καὶ φίλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας. Καὶ πρέπει νὰ μνημονεῦθῃ ἐνταῦθα, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τιμῶν τὸν ἐκλεκτὸν τοῦτον ἄνδρα, ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Τοῦ αἰοιδίμου Διδασκάλου εἶη αἰωνία ἡ μνήμη!